Rättsfallssamlingen

DOMSTOLENS DOM (fjärde avdelningen)

den 19 september 2019*

”Begäran om förhandsavgörande – Handelspolitik – Antidumpningstull – Import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien – Utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes på import av cyklar med ursprung i Kina till att även omfatta nämnda länder – Genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 – Giltighet – Upptagande till prövning – Klaganden i det nationella målet har inte väckt talan om ogiltigförklaring – Närstående importör – Rätt att väcka talan om ogiltigförklaring – Förordning (EG) nr 1225/2009 – Artikel 13 – Kringgående – Artikel 18 – Bristande samarbete – Bevis – En rad indicier”

I mål C-251/18,

angående en begäran om förhandsavgörande enligt artikel 267 FEUF, framställd av Rechtbank Noord-Holland (domstol i provinsen Noord-Holland, Nederländerna) genom beslut av den 6 april 2018, som inkom till domstolen den 12 april 2018, i målet

**Trace Sport SAS**

mot

**Inspecteur van de Belastingdienst Rijnmond/kantoor Eindhoven,**

meddelar

DOMSTOLEN (fjärde avdelningen)

sammansatt av avdelningsordföranden M. Vilaras samt domarna K. Jürimäe (referent), D. Šváby, S. Rodin och N. Piçarra,

generaladvokat: G. Pitruzzella,

justitiesekreterare: A. Calot Escobar,

efter det skriftliga förfarandet,

med beaktande av de yttranden som avgetts av:

– Nederländernas regering, genom M.K. Bulterman och A.M. de Ree, båda i egenskap av ombud,

– Europeiska unionens råd, genom H. Marcos Fraile och B. Driessen, båda i egenskap av ombud, biträdda av N. Tuominen, avocate,

– Europeiska kommissionen, genom S. Noë och M. França, båda i egenskap av ombud,

* Rättegångsspråk: nederländska.

och efter att den 9 april 2019 ha hört generaladvokatens förslag till avgörande,

följande

## Dom

1 Begäran om förhandsavgörande avser giltigheten av rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte (EUT L 153, 2013, s. 1) (nedan kallad den omtvistade förordningen), i den del förordningen rör Kelani Cycles (Pvt) Ltd och Creative Cycles (Pvt) Ltd, två exporterande tillverkare av cyklar etablerade i Sri Lanka.

2 Begäran har framställts i ett mål mellan Trace Sport SAS och Inspecteur van de Belastingdienst/Douane, kantoor Eindhoven (skatte- och tullmyndigheten, kontoret i Eindhoven, Nederländerna) (nedan kallad tullmyndigheten) angående lagligheten av två förelägganden om betalning av tull på import av cyklar med ursprung i Sri Lanka och som avsänts därifrån.

### Tillämpliga bestämmelser

#### *Grundförordningen*

3 De bestämmelser om Europeiska unionens tillämpning av antidumpningsåtgärder som var i kraft vid tiden för antagandet av den omtvistade förordningen antagande återfanns i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen (EUT L 343, 2009, s. 51, och rättelse i EUT L 7, 2010, s. 22, och i EUT L 44, 2016, s. 20), i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1168/2012 av den 12 december 2012 (EUT L 344, 2012, s. 1) (nedan kallad grundförordningen).

4 Artikel 13 i grundförordningen, med rubriken ”Kringgående av åtgärder” hade följande lydelse:

”1. Om gällande åtgärder kringgås får de antidumpningstullar som införts i enlighet med denna förordning utvidgas till att omfatta import av den likadana produkten från tredjeländer, oavsett om den obetydligt ändrats, import av den obetydligt ändrade likadana produkten från det land som omfattas av åtgärder eller import av delar av denna produkt. Om gällande åtgärder kringgås får antidumpningstullar, som inte får överskrida den övriga antidumpningstull som införts i enlighet med artikel 9.5, utvidgas till att omfatta import från företag som omfattas av individuella tullsatser i de länder som omfattas av åtgärder. Kringgående ska definieras som en förändring i handelsmönstret mellan tredjeland och gemenskapen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och gemenskapen, som härrör från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen, om det finns bevisning för skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs i fråga om priser på eller kvantiteter av den likadana produkten och om det finns bevisning för dumpning i förhållande till de normalvärden som tidigare, i förekommande fall i enlighet med bestämmelserna i artikel 2, fastställts för den likadana produkten.

Till det bruk, de processer eller den bearbetning som avses i första stycket hör bland annat obetydliga ändringar av den berörda produkten för att den ska omfattas av nomenklaturnummer som normalt inte omfattas av åtgärder, under förutsättning att dessa ändringar inte påverkar produktens grundläggande egenskaper, samt sändning av den produkt som omfattas av åtgärder via tredjeländer,

exportörers omorganisation av sina försäljningsmönster eller försäljningskanaler i det land som omfattas av åtgärder i syfte att slutligen exportera sina produkter till gemenskapen via producenter som omfattas av en individuell tullsats som är lägre än den som är tillämplig på producenternas produkter, och, under de omständigheter som anges i punkt 2, hopsättning av delar genom en hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland.

2. En hopsättningsverksamhet i gemenskapen eller i ett tredjeland ska anses utgöra kringgående av de gällande åtgärderna om

a) verksamheten påbörjades eller väsentligt utvidgades efter det att antidumpningsundersökningen inleddes eller omedelbart dessförinnan och de berörda delarna kommer från det land som omfattas av åtgärderna,

b) delarna utgör 60 % eller mer av det sammanlagda värdet av delarna i den sammansatta produkten; dock ska kringgående inte i något fall anses ske när ökningen av de införda delarnas värde genom hopsättningsverksamheten eller färdigställandet överstiger 25 % av tillverkningskostnaden, och

c) tullens positiva verkningar undergrävs i fråga om priser eller kvantiteter av den hopsatta likadana produkten och det finns bevis för dumpning i förhållande till tidigare fastställda normalvärden för den likadana produkten eller liknande produkter.

3. Undersökningar i enlighet med denna artikel ska, på kommissionens initiativ eller på begäran av en medlemsstat eller en berörd part, inledas på grundval av tillräcklig bevisning avseende de faktorer som anges i punkt 1. Undersökningarna ska efter samråd med rådgivande kommittén inledas genom en förordning från kommissionen, genom vilken tullmyndigheterna även får instrueras att antingen registrera importen i enlighet med artikel 14.5 eller kräva säkerheter. Undersökningarna ska utföras av kommissionen med eventuellt bistånd av tullmyndigheterna och ska slutföras inom nio månader. Om det av de slutgiltigt fastställda omständigheterna framgår att en utvidgning av åtgärderna är berättigad, ska rådet på förslag av kommissionen fatta beslut om detta efter samråd med rådgivande kommittén. Förslaget ska antas av rådet såvida inte rådet med enkel majoritet inom en månad efter kommissionens framläggande av förslaget beslutar att avvisa det. Utvidgningen av åtgärderna ska börja gälla från och med den dag då registrering infördes i enlighet med artikel 14.5 eller från och med den dag då säkerheter krävdes. De relevanta bestämmelserna i denna förordning beträffande förfaranden vid inledande och utförande av undersökningar ska gälla i enlighet med denna artikel.

4. Import från företag som omfattas av befrielse från tull ska inte omfattas av registrering i enlighet med artikel 14.5 eller av åtgärder. En väl underbyggd ansökan om befrielse från tull ska inges inom den tidsfrist som fastställs i kommissionens förordning om inledande av undersökningen. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum utanför gemenskapen, får befrielse från tull beviljas sådana producenter av den berörda produkten vilka kan visa att de inte är någon producent som omfattas av åtgärder närstående och beträffande vilka det fastställs att de inte är involverade i kringgående i enlighet med definitionen i punkterna 1 och 2 i denna artikel. Om det bruk, den process eller den bearbetning som utgör kringgående äger rum inom gemenskapen, får befrielse från tull beviljas importörer som kan visa att de inte har något samband med en producent som omfattas av åtgärder.

Denna befrielse från tull ska beviljas genom ett beslut av kommissionen efter samråd med rådgivande kommittén eller beslut av rådet om införande av åtgärder, och den ska vara giltig under den period och på de villkor som anges i beslutet.

…”

5 Artikel 18.1 i denna förordning hade följande lydelse:

”I sådana fall där någon berörd part vägrar att ge tillgång till eller på något annat sätt inte lämnar nödvändiga uppgifter inom den föreskrivna tidsfristen enligt denna förordning eller väsentligen hindrar undersökningen kan preliminära eller slutgiltiga, positiva eller negativa avgöranden fattas på grundval av tillgängliga uppgifter. …”

### *Antidumpningsförordningarna om cyklar och den omtvistade förordningen*

6 Under år 1993 införde Europeiska unionens råd en slutlig antidumpningstull på 30,6 procent på import till unionen av cyklar med ursprung i Kina. Denna tullsats låg i fortsättningen kvar på samma nivå. Under år 2005 höjdes tullsatsen till 48,5 procent. I rådets genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 av den 3 oktober 2011 om införande av en slutgiltig antidumpningstull på import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina efter en översyn vid giltighetstidens utgång i enlighet med artikel 11.2 i förordning (EG) nr 1225/2009 (EUT L 261, 2011, s. 2) beslutades att antidumpningstullen skulle ligga kvar på denna nivå.

7 Efter att ha mottagit en begäran antog kommissionen den 25 september 2012 förordning (EU) nr 875/2012 om inledande av en undersökning beträffande ett eventuellt kringgående av de antidumpningsåtgärder som infördes genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 på import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte, och om registrering av sådan import (EUT L 258, 2012, s. 21).

8 Efter denna undersökning antog rådet, den 29 maj 2013, den omtvistade förordningen.

9 Av skäl 22 i förordningen framgår att kommissionen genomförde kontrollbesök på plats hos sex lankesiska företag, däribland Kelani Cycles.

10 I skälen 35–42 i den omtvistade förordningen angav rådet i allt väsentligt, vad gäller graden av samarbete från de lankesiska företagen, att av de sex företag som hade ansökt om befrielse enligt artikel 13.4 i grundförordningen kunde endast tre anses ha samarbetat. Av dessa tre företag hade ett återkallat sin ansökan om befrielse och de övriga två hade inte samarbetat på ett tillfredsställande sätt. Slutsatserna avseende dem fastställdes därför på grundval av tillgängliga uppgifter, i enlighet med artikel 18 i grundförordningen.

11 I skäl 58 i förordningen fann rådet att det förelåg en förändring i handelsmönstret mellan Sri Lanka och unionen i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen.

12 I skälen 77–82 i den omtvistade förordningen analyserade rådet arten av de kringgåenden som lett till denna förändring i handelsmönstret mellan detta tredjeland och unionen.

13 Beträffande omlastning anges följande i skälen 77–79 i den omtvistade förordningen:

”(77) De inledningsvis samarbetsvilliga företagen i Sri Lanka hade en export som uppgick till 69 % av den totala exporten från Sri Lanka till unionen under [referensperioden mellan den 1 september 2011 och den 31 augusti 2012]. För tre av de sex inledningsvis samarbetsvilliga företagen kunde undersökningen inte visa på någon omlastningsverksamhet. För den återstående exporten till unionen förekom inget samarbete, enligt förklaringen i skälen 35–42.

(78) Sett till den förändring i handelsmönstret som fastställdes i skäl 58 mellan Sri Lanka och unionen i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen och det faktum att inte alla tillverkare/exportörer i Sri Lanka gav sig tillkänna och/eller samarbetade kan slutsatsen dras att exporten från dessa tillverkare/exportörer kan hänföras till omlastningsverksamhet.

(79) Förekomsten av omlastning av varor med kinesiskt ursprung via Sri Lanka bekräftas således.”

14 I skälen 81 och 82 i den förordningen påpekade rådet att förekomsten av hopsättningsverksamhet i den mening som avses i artikel 13.2 i grundförordningen inte hade fastställts.

15 I skälen 92, 96 och 110 i den omtvistade förordningen fann rådet, för det första, att det inte fanns någon annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering än att undvika de gällande antidumpningsåtgärderna, för det andra, att dessa åtgärder undergrävdes och, för det tredje, att dumpning förekom sett till det tidigare fastställda normalvärdet.

16 Rådet drog av detta, i skäl 115 i den omtvistade förordningen, slutsatsen att det skett ett kringgående i den mening som avses i artikel 13.1 i grundförordningen, genom omlastning via Sri Lanka.

17 Enligt artikel 1.1 i den omtvistade förordningen utvidgades den slutgiltiga antidumpningstullen på 48,5 procent som föreskrivs i artikel 1.2 i genomförandeförordning nr 990/2011 till att omfatta även import av cyklar som avsänts från Sri Lanka, oavsett om deras deklarerade ursprung var i detta land eller inte. Artikel 1.3 i den omtvistade förordningen föreskriver att utvidgade tullar ska tas ut på import som registrerats i enlighet med förordning nr 875/2012.

**Målet vid den nationella domstolen och giltighetsfrågorna**

18 Under perioderna från den 27 september till och med den 15 oktober 2012 respektive från den 13 februari till och med den 21 maj 2013 upprättade två tullombud som handlade i en fransk cykelimportörs – Trace Sport – namn och för dennes räkning, i Nederländerna, deklarationer för övergång till fri omsättning av cyklar som avsänts från Sri Lanka. I samtliga deklarationer angavs att det var lankesiska exporterande tillverkare – Kelani Cycles eller Creative Cycles – som hade exporterat cyklarna.

19 Efter kontroller i efterhand avseende giltigheten av dessa deklarationer fann tullmyndigheten att en antidumpningstull med 48,5 procent skulle betalas för cyklar som deklarerats för övergång till fri omsättning under perioden från den 27 september 2012 till och med den 5 juni 2013.

20 Tullmyndigheten utfärdade således, den 27 februari och den 29 april 2014, två förelägganden om betalning av tull med ett belopp på 229 990,88 euro respektive 234 275,37 euro.

21 I två beslut av den 24 september 2015 fastställde tullmyndigheten dessa förelägganden efter begäran om omprövning från Trace Sport.

22 Trace Sport har överklagat dessa beslut till den hänskjutande domstolen.

23 Den hänskjutande domstolen har angett att den omtvistade förordningen, i motsats till vad Trace Sport gjort gällande vid den domstolen, är tillämplig på det nationella målet.

24 Däremot ställer den sig frågande till huruvida förordningen är giltig mot bakgrund av de argument som Trace Sport har anfört på grundval av dom av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62). Enligt Trace Sport kunde rådet inte av de upplysningar det förfogade över med fog dra slutsatsen att det rörde sig om omlastningsverksamhet på landsnivå (Sri Lanka) och inte heller att Kelani Cycles och Creative Cycles var inblandade i sådan

verksamhet. Under den muntliga förhandlingen vid den hänskjutande domstolen framhöll Trace Sport dessutom att bolaget hade begärt att vid en utfrågning inför kommissionen få lägga fram bevisning som ursprungligen lagts fram av Kelani Cycles och som kommissionen inte hade beaktat.

25 Den hänskjutande domstolen har angett att det i skälen 39 och 42 i den omtvistade förordningen ansetts att Kelani Cycles inte hade samarbetat medan Creative Cycles, som inte uttryckligen omnämns i förordningen, ska anses vara en av de lankesiska exporterande tillverkare som avses i skäl 78 i förordningen och som inte hade gett sig tillkänna. Rådet hade grundat slutsatsen att dessa exporterande tillverkare deltog i omlastningsverksamhet på konstaterandet att handelsmönstret mellan Sri Lanka och unionen hade förändrats och på den omständigheten att nämnda exporterande tillverkare inte hade samarbetat. I domen av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries (C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62), slog domstolen fast att rådet inte av de upplysningar det förfogade över med fog kunde dra slutsatsen att det förekom omlastningsverksamhet på landsnivå (Sri Lanka). Enligt den hänskjutande domstolen kan den slutsats som domstolen drog i den domen vad gäller den exporterande tillverkaren City Cycle Industries även tillämpas i fråga om Kelani Cycles och Creative Cycles.

26 Den hänskjutande domstolen har emellertid påpekat att artikel 1.1 och 1.3 i den omtvistade förordningen endast ogiltigförklarades med avseende på City Cycle Industries och att denna ogiltigförklaring, enligt punkt 185 i dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74), inte innebär att förordningen även är ogiltig i förhållande till andra exporterande tillverkare. Därför anser den hänskjutande domstolen att det är nödvändigt att begära ett förhandsavgörande från EU-domstolen vad gäller giltigheten av nämnda förordning i förhållande till Kelani Cycles och Creative Cycles.

27 Mot denna bakgrund beslutade Rechtbank Noord-Holland (domstol i provinsen Noord-Holland, Nederländerna) att vilandeförklara målet och ställa följande frågor till EU-domstolen:

”1) Är [den omtvistade förordningen] giltig i den mån den avser den exporterande tillverkaren Kelani Cycles?

2) Är [den omtvistade förordningen] giltig i den mån den avser exporterande tillverkaren Creative Cycles?”

**Huruvida giltighetsfrågorna kan tas upp till prövning**

28 Den nederländska regeringen, rådet och kommissionen har i sina yttranden till domstolen ifrågasatt huruvida förevarande begäran om förhandsavgörande kan tas upp till prövning med hänsyn till den rättspraxis som följer av dom av den 9 mars 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90, punkterna 13, 14 och 16), dom av den 15 februari 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101, punkterna 30 och 37), och dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 56), eftersom Trace Sport utan tvivel skulle ha kunnat väcka talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen vid unionsdomstolen med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF.

29 Det följer av fast rättspraxis att den allmänna princip som garanterar att varje person har möjlighet att – inom ramen för ett överklagande av en nationell åtgärd som går denne emot – åberopa ogiltigheten hos en unionsrättsakt som utgör grunden för denna åtgärd inte hindrar att den rätten endast kan utövas om den berörde inte har haft rätt att direkt inför unionsdomstolen yrka att rättsakten ska ogiltigförklaras med stöd av artikel 263 FEUF. Det är emellertid enbart om det kan anses att en person utan tvivel skulle ha kunnat yrka ogiltigförklaring av den aktuella rättsakten som personen är

förhindrad att åberopa rättsaktens ogiltighet vid den behöriga nationella domstolen (dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 56 och där angiven rättspraxis).

30 Det är således endast om det kan anses att Trace Sport utan tvivel skulle ha haft rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF som bolaget inte skulle ha rätt att åberopa ogiltigheten av förordningen vid den hänskjutande domstolen.

31 Det kan inledningsvis konstateras att det var med stöd av rättsakter som antagits av behöriga nationella myndigheter som de aktuella aktörerna, däribland Trace Sport, ålades att betala den antidumpningstull som utvidgats genom den omtvistade förordningen. Av detta följer att det inte kan anses att denna förordning uppenbart inte medför genomförandeåtgärder i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket sista ledet FEUF (se, analogt, dom av den 18 oktober 2018, Rotho Blaas, C-207/17, EU:C:2018:840, punkterna 38 och 39).

32 Det är således endast om det skulle kunna anses att en importör såsom Trace Sport utan tvivel är direkt och personligen berörd av den omtvistade förordningen, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket FEUF, som denne inte skulle ha rätt att åberopa att förordningen är ogiltig vid den hänskjutande domstolen.

33 I det avseendet ska det påpekas att förordningar om antidumpningstullar är normativa rättsakter, genom att de är tillämpliga på samtliga berörda ekonomiska aktörer (dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

34 Det gäller, av samma skäl, även en sådan förordning som den omtvistade förordningen om utvidgning av en antidumpningstull på grund av kringgående. En sådan förordning har nämligen till syfte att utvidga tillämpningsområdet för en sådan förordning som den som avses i föregående punkt.

35 Det framgår emellertid av domstolens praxis att en aktör kan vara direkt och personligen berörd av en förordning om införande av en antidumpningstull. Domstolen har sålunda i sin praxis identifierat vissa kategorier av ekonomiska aktörer som kan vara personligen berörda av en förordning om införande av en antidumpningstull, utan hinder av att andra aktörer, på grund av vissa egenskaper som är utmärkande för dem och som särskiljer dem från alla andra rättssubjekt, också kan vara personligen berörda (dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkt 59, se även, för ett liknande resonemang, dom av den 16 maj 1991, Extramet Industrie/rådet, C-358/89, EU:C:1991:214, punkt 16).

36 Enligt domstolens praxis kan, för det första, vissa av de producenter och exportörer av den ifrågavarande produkten, mot vilka det vidtagits antidumpningsåtgärder, anses vara personligen berörda på grundval av uppgifter om deras näringsverksamhet. Detta kan, för det andra, även gälla importörer av nämnda produkt, vars försäljningspriser har beaktats vid fastställandet av exportpriserna och som således berörs av konstaterande avseende förekomsten av dumpning och, för det tredje, importörer som är närstående med exportörer av nämnda produkt, bland annat när exportpriset har beräknats på grundval av de försäljningspriser på unionsmarknaden som nämnda importörer tillämpar, och i de fall där själva antidumpningstullen beräknats på grundval av dessa försäljningspriser (dom av den 4 februari 2016, C & J Clark International och Puma (C-659/13 och C-34/14, EU:C:2016:74, punkterna 60–62 och där angiven rättspraxis).

37 Av denna rättspraxis följer att ställningen som importör – inbegripet ställningen som importör som är närstående med exportörerna av nämnda produkt – inte i sig räcker för att det ska anses att en importör är personligen berörd av en förordning om införande av en antidumpningstull. För att individualisera en importör – även en närstående sådan – krävs tvärtom att det visas att uppgifter om

dennes näringsverksamhet har beaktats vid konstaterandet att det förekom dumpning eller, i avsaknad av sådana uppgifter, att det visas att importören har vissa andra för denne utmärkande egenskaper som särskiljer importören från alla andra rättssubjekt.

38 Det är mot bakgrund av nämnda rättspraxis inte uteslutet att en importör av den ifrågavarande produkten, genom att visa att denne besitter vissa utmärkande egenskaper som särskiljer importören från alla andra rättssubjekt, kan anses vara personligen berörd av en sådan förordning om utvidgning av en antidumpningstull på grund av kringgående, såsom den omtvistade förordningen.

39 Den nederländska regeringen, rådet och kommissionen har i sina yttranden till domstolen hävdat att så är fallet beträffande Trace Sport. De har framhållit, för det första, att Trace Sport är ett bolag etablerat i Frankrike vars ägare – som är en fysisk person – via offshorebolag även innehar 50 procent av kapitalet i både Kelani Cycles och Creative Cycles. De båda sistnämnda, vilka är exporterande tillverkare, skulle utan tvivel ha haft rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen. Dessutom bildades Kelani Cycles för att ta över Creative Cycles verksamhet. För det andra hade Trace Sport kännedom om undersökningen rörande Kelani Cycles, vilket framgår av Trace Sports fruktlösa försök att lägga fram viss bevisning inför kommissionen – bevisning som tidigare lagts fram av Kelani Cycles.

40 Kommissionen har dessutom antytt att Trace Sport, liksom Kelani Cycles och Creative Cycles, är delaktiga i tullbedrägerier och bedrägerier avseende antidumpningstullar.

41 Domstolen finner att dessa omständigheter, även om det antas att de är styrkta, inte räcker för att det ska anses att Trace Sport utan tvivel var personligen berört av den omtvistade förordningen, i den mening som avses i artikel 263 fjärde stycket.

42 Trace Sport är förvisso importör av de aktuella produkterna, men bolaget har inte för den sakens skull deltagit i undersökningen och nämns inte i den omtvistade förordningen. Enbart den omständigheten att Trace Sport kände till undersökningen rörande Kelani Cycles och att Trace Sport sannolikt delade med sig av vissa upplysningar till Kelani Cycles räcker inte för att det ska anses att Trace Sport har vissa utmärkande egenskaper som särskiljer det från alla andra rättssubjekt.

43 Traces Sports ställning som importör av de aktuella produkterna och den omständigheten att bolaget eventuellt ingår i samma koncern som en exporterande tillverkare som deltagit i undersökningen påverkar inte, mot bakgrund av övervägandena i punkterna 37 och 38 ovan, denna slutsats.

44 Mot bakgrund av det ovanstående finner domstolen att det inte med beaktande av de uppgifter den förfogar över kan anses att Trace Sport utan tvivel skulle ha haft rätt att väcka talan om ogiltigförklaring av den omtvistade förordningen med stöd av artikel 263 fjärde stycket FEUF.

45 Härav följer att begäran om förhandsavgörande kan upptas till prövning.

**Prövning av giltighetsfrågorna**

46 Den hänskjutande domstolen har ställt frågorna, vilka ska prövas gemensamt, för att få klarhet i huruvida den omtvistade förordningen är ogiltig i den del den är tillämplig på import av cyklar som avsänts från Sri Lanka oavsett om det landet var deras deklarerade ursprung eller inte.

47 Det ska inledningsvis erinras om domstolens praxis enligt vilken unionsinstitutionerna, på området för den gemensamma handelspolitiken och särskilt i fråga om handelspolitiska skyddsåtgärder, förfogar över ett stort utrymme för skönsmässig bedömning med hänsyn till de komplicerade ekonomiska och politiska situationer som de ska bedöma. Därav följer att domstolsprövningen av denna bedömning är begränsad till en kontroll av att handläggningsreglerna har följts, att de faktiska omständigheter som

lagts till grund för det angripna valet är materiellt riktiga, att bedömningen av dessa omständigheter inte är uppenbart oriktig och att det inte förekommit maktmissbruk (dom av den 16 februari 2012, rådet och kommissionen/Interpipe Niko Tube och Interpipe NTRP, C-191/09 P och C-200/09 P, EU:C:2012:78, punkt 63 och där angiven rättspraxis, och dom av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62, punkt 56).

48 Vad vidare gäller bevisbördan för kringgående, enligt artikel 13.1 i grundförordningen, är kringgående av antidumpningsåtgärder styrkt när fyra villkor är uppfyllda. För det första ska det föreligga en förändring i handelsmönstret mellan ett tredjeland och unionen, eller mellan enskilda företag i det land som omfattas av åtgärder och unionen. För det andra ska den förändringen härröra från sådant bruk, sådana processer eller sådan bearbetning för vilka ingen annan tillräcklig grund eller ekonomisk motivering finns än införandet av antidumpningstullen. För det tredje måste det finnas bevisning för att unionens industri lider skada eller för att verkningarna av denna tull undergrävs. För det fjärde måste det finnas bevis för dumpning.

49 Enligt artikel 13.3 i grundförordningen ska kommissionen inleda en undersökning på grundval av bevisning som vid första påseende tycks visa att kringgåenden förekommer. Enligt domstolens praxis slår den bestämmelsen fast principen att bevisbördan för ett kringgående åligger unionsinstitutionerna (dom av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62, punkt 58 och där angiven rättspraxis).

50 Mot bakgrund av artikel 18 i grundförordningen och domstolens praxis finner domstolen slutligen att unionsinstitutionerna, vid bristande eller obefintligt samarbete från vissa eller samtliga exporterande tillverkare, har rätt att lägga en rad samstämmiga indicier till grund för att fastställa ett kringgående, med den preciseringen att dessa indicier ska vara ägnade att styrka att de fyra villkoren i artikel 13.1 i nämnda förordning, såsom de angetts i punkt 48 ovan, är uppfyllda. Det finns däremot ingen presumtion för kringgående av åtgärder på grundval av bristande samarbete från berörda parters sida (se för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62, punkterna 65, 66, 68 och 69 och där angiven rättspraxis).

51 Vad gäller kringgåendet av antidumpningsåtgärder genom omlastning via Sri Lanka, tog rådet ställning till det andra av de fyra villkor som angetts i punkt 48 ovan i skälen 77–79 i den omtvistade förordningen. I skäl 77 i förordningen angav rådet inledningsvis att för tre av de sex inledningsvis samarbetsvilliga företagen kunde undersökningen inte visa på någon omlastningsverksamhet. För återstående export till unionen preciserade rådet att inget samarbete hade förekommit. Rådet påpekade därefter, i skäl 78 i förordningen, dels att en förändring av handelsmönstret mellan Sri Lanka och unionen hade slagits fast i skäl 58 i förordningen, dels att inte alla de lankesiska exporterande tillverkarna hade gett sig till känna och att inte alla hade samarbetat. Rådet drog av detta slutsatsen att dessa exporterande tillverkares export till unionen kunde ”hänföras” till omlastning. Slutligen fann rådet i skäl 79 i den omtvistade förordningen att det kunde slås fast att det förekom omlastning av varor av kinesiskt ursprung via Sri Lanka.

52 Slutsatsen att det förekom omlastning gäller alltså alla de exporterande tillverkare som vägrat att samarbeta och grundar sig på ett konstaterande av två omständigheter, nämligen dels att handelsmönstret förändrats, dels att några av de exporterande tillverkarna inte samarbetat.

53 Konstaterandet av dessa båda omständigheter medger inte slutsatsen att det förekom omlastning på landsnivå (Sri Lanka). Rådet kunde nämligen inte med fog dra slutsatsen att det förekom omlastning enbart på grundval av att några exporterande tillverkare inte samarbetade. Eftersom förändringen av handelsmönstret är det första av de fyra villkor som ska vara uppfyllda för att ett kringgående ska kunna konstateras, kunde rådet inte heller stödja sig på det konstaterandet som ett indicium på att

det andra av de fyra villkoren – att förändringen ska bero på kringgåendet – var uppfyllt (se, för ett liknande resonemang, dom av den 26 januari 2017, Maxcom/City Cycle Industries, C-248/15 P, C-254/15 P och C-260/15 P, EU:C:2017:62, punkterna 76–78).

54 Frågorna ska följaktligen besvaras på följande sätt. Den omtvistade förordningen är ogiltig i den del den är tillämplig på import av cyklar som avsänts från Sri Lanka oavsett om det landet var deras deklarerade ursprung eller inte.

## Rättegångskostnader

55 Eftersom förfarandet i förhållande till parterna i det nationella målet utgör ett led i beredningen av samma mål, ankommer det på den hänskjutande domstolen att besluta om rättegångskostnaderna. De kostnader för att avge yttrande till domstolen som andra än nämnda parter har haft är inte ersättningsgilla.

Mot denna bakgrund beslutar domstolen (fjärde avdelningen) följande:

**Rådets genomförandeförordning (EU) nr 501/2013 av den 29 maj 2013 om utvidgning av den slutgiltiga antidumpningstull som infördes genom genomförandeförordning (EU) nr 990/2011 om import av cyklar med ursprung i Folkrepubliken Kina till att även omfatta import av cyklar som avsänts från Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien, oavsett om produktens deklarerade ursprung är Indonesien, Malaysia, Sri Lanka och Tunisien eller inte är ogiltig i den del den är tillämplig på import av cyklar som avsänts från Sri Lanka oavsett om det landet var deras deklarerade ursprung eller inte.**

Underskrifter